

SEYYİD SALİH ÖZCAN ABİNİN ÜSTADI, HULUSİ AĞABEYLE VASITASIYLA TANIMA HATIRASI

-: (Üstad'la) İlk görüşmeniz nasıl oldu efendim?

Seyyid Salih Özcan Abi: İlk görüşmemiz biz zaman zaman tabi üniversite, lise talebeliğini bitirdik. Liseyi bitirince o zaman Hulusi Ağabey vardı. Biz risaleleri onlardan öğrendik. O bize anlatıyordu. İşte size hikâye anlatayım. O sözleri birinci söz, ikinci söz, üçüncü söz. Gelin size burada hikâye anlatayım. Bizde gidiyorduk o bize o hikâyelerden birisini anlatıyordu. Ne bilelim biz bilemiyoruz. Neyse bir gün geldi artık biz liseyi de bitirdik. Liseyi bitirince o zaman biz topladık bütün Urfa'nın ileri gelenlerini. Orda Mevlevihane diye bir yer vardı. Mevlevihane de geniş bir yerdir, sahadır. Orada milleti topladı. Dedi ben artık gidiyorum dedi. Şimdiye kadar size dersler verdim filan ettim. O dersler hep Risale-i Nur'dandı. Biz o zaman anladık ki verdiği dersler Risale-i Nur'danmış, biz bilmiyorduk. Sonra kalktık dedemle beraber gittik yanına, herkes yolcu ediyor kendisini. Kimisi ondan musafaha ediyor, kimisi kucaklaşıyor filan. Dedem de gitti onla şey edince, dedi Seyyid, Seyyid Salihi Bediüzzaman Hazretlerine gitsin. Yook dedi. Ben dedi torunumu hocalara filan öyle göndermem dedi. O senin bildiğin hocalardan, şeyhlerden değil dedi. Bu bir imamdır dedi. Öyle mi? Öyle diyorsan gitsin öyleyse. O zaman şey etti. Sonra bana mektup verdi, o mektubu aldım. O mektupla ta şeye gittim Emirdağ'ına gittim. Şeye gittim, orada Mehmet Çalışkan'a gördüm. Mehmet Çalışkan o zaman bizi şey etti. Sen şehir dışından. Ben Üstadı görmeye geldim. Evet, Üstad dedi on beş günden beri kimseyi kabul etmiyor. Sana ne dedim, bağırdım ona. Deyince böyle dedi. Allah Allah dedi yav hele sen çay iç, sen tabi yorgunsun. Hakikaten yorgundum trenle gelmişim filan. Ne ise çay içtim ben. Biraz çay içince o gitti kayboldu sonra geldi. Başımı sallıyor sallıyor yav, nasıl oluyor bu on beş günden beri kimseyi kabul etmiyor. Buna diyor hemen gelsin. Buyurun gel kardeş kalk Üstad seni çağırıyor. Tekrar kalktık. O da bizden beraber, o Osman var. Ondan sonra Hamza vardı hep beraberdik. Kalktık gittik oraya. Gidince onun böyle fötr şapkası vardı. Ben daha evvel otobüste fötr şapkalı bir adamla kavga etmiştim. Nereye gidiyorsun? Ben dedim Bediüzzamanı ziyarete, başladı küfür etmeye. Küfür etti etti canım sıkıldı. Sana ne diye bağırınca sustu ondan sonra. Yanında ki adam dedi ki, oğlum karışma o halk partilidir, seni rahatsız ederler. Sana zararları dokunur. Ondan sonra tabii o fötr şapkalı olduğu için bunu da fötr şapkalı görünce ondan da canım sıkıldı, neyse geldik. ... Hamza getirdi şapkeyi dışarıda attık. Sahanlıkta şeyin üstüne. Biz içeri girdik, onlara çıkın çıkın dedi. Oradakileri, Hamza'yı, filanı, Osman'ı, ondan sonra Mehmet Çalışkan'ı şey vardı o zaman Mustafa Acet'i çıkın çıkın dedi, hepsini çıkarttı, biz kaldık biz. Dedi sen kimsin? Dedi. Dedim benim babam Seyyid İbrahim derler, dedem de

Seyyid Hasen derler dedim. Annen kimdir? Annem dedim babamın amca zadesi oluyor. Ondan sonra büyük babaannen? O babaannem de dedemin amcazadesi oluyor. Maşâallah, Maşâallah siz seyyidsin maşâallah dedi. Kardeşim benim babam Hasenidir annem de Hüseynidir. Ha kardeşim ben seyyid miyim? Dedim, Üstadım maşallah siz çifte cenah, iki kanatlısınız. Hem seyyidsiniz hem de aynı zamanda şerifsiniz. Maşâallah onu da biliyorsun dedi. Beni kucakladı ama kimseye söyleme dedi. Ama ben duramadım dışarıda çıkınca ben söyledim.